

vrouwe zee

naakt en schaamteloos
als een mooie vrouw
strekt de zee zich uit
langs de vloedlijn

haar lichaam deint
in het ritme van de branding
verleidt iedere badgast
zich bloot te geven

bij vloed dringt zij zich op
omhelst gul wie in haar duikt
bij eb trekt zij zich terug
in intimiteit, haast verlegen

windstil sluimert zij sereen
in haar bed van zout
stormachtig woelt zij wild
in haar bad van schuim

maar aan de horizon
doorboren torens haar huid
vermalen schroeven haar bodem
verstikken schoorstenen haar adem

zij wil bevaren zijn
door schepen van de wind
beladen met haar droom
van wereldduurzaamheid

die ontvangt zij met open armen
in haar haven vol van leven
natuur, mens en techniek
emissievrij herboren

*

peterbouchier.wordpress.com